

Ártéri élőhelyek természetvédelmi célú vizsgálata a szentesi hullámtér északi részén

Tószegi Orsolya, V. évf., környezettudományi, SzTE TTK

Témavezetők: **Dr. Keveiné Dr. Bárány Ilona** egyetemi tanár
SZTE Éghajlattani és Tájföldrajzi Tanszék
Deák József Áron egyetemi tanársegéd
SZTE Éghajlattani és Tájföldrajzi Tanszék

Az elemzett terület a Tisza és a Körös bal partjának hullámterén helyezkedik el, amely a szentesi strandtól a Nagytőkei-tanyáig húzódik (15 km hosszúságú és 1-1,5 km széles sáv). A jelenleg érvényes tájföldrajzi besorolás szerint a terület egy része a Dél-Tisza-völgy nevű kistájában található, más része a Hármaskörös hullámtereként átnyúlik a Körösszögbe. Növényföldrajzilag az Alföld flóraidékéhez (Eupannonicum), s ezen belül is a Tiszántúli (Crisicum) flórajáráshoz tartozik.

A növénytakaró a tájökológiai rendszerek szerves részeként jó indikátora a táj természetes állapotának. Megfigyeléseimet összevettem korábbi adatbázisokkal, térképekkel, tanulmányokkal (pl. erdőgazdálkodási üzemtervek és térképeik; első, második, harmadik katonai felmérések térképei; 1970-es, 1992-es topográfiai térképek; a Tisza ártéri erdők változását vizsgáló tanulmányok 1990 és 2004 között). Ez alapján megállapítottam a terület élőhelyeinek, tájhasználatának elmúlt két évszázad alatt bekövetkezett változását, különös tekintettel a folyószabályozásra és a Tsz-esítésre.

Kiemelten vizsgáltam a fűz-nyár ligeterdők területi arányának változását, koreloszlását, a fafaj-összetétel területi megoszlását, az invazív fajok egyre nagyobb térhódítását.

A Németh-Seregélyes-féle természetességi index segítségével vizsgáltam a táj - különös tekintettel a hullámtéri erdők – aktuális természeti állapotát és annak változását. Ez alapján megállapítható, hogy a terület természetvédelmi szempontból legértékesebb élőhelyei a holtágak, a folyó parti puhafaligetek, a kubikerdők valamint a még fennmaradt, kevés számú hagyásfákkal mozaikos mocsárrétek. Mivel ezen élőhelyek aránya még mindig jelentős, ezért a vizsgálati területem egésze NATURA 2000-es kiemelt jelentőségű különleges természet-megőrzési terület lett.